

שיהיו הדברים באים
 בתוך סוגריים מרובעים¹⁶⁸.
 ואוסיף כאן עצה נבחרה
 מפז יקרה
 לנוי ולתפארה,
 כדי שאלו הסוגריים
 יאירו את העיניים –
 הפְּרִי־ם משאר הטקסט
 זה רעיון דה־בסט,
 על כן לפניכם
 ואף לאחריהם
 על האינטר תן הקשה
 והתחל בשורה חדשה,
 וכך בקטע נפרד ובפני עצמם
 יעמדו הסוגריים על מקומם.

3. סוגריים קטנים

סוגריים בכתב קטן
 מה רבה תועלתן¹⁶⁹.
 סוגריים קטנים¹⁶⁸
 הם מצוינים

169. אף ש"סוגריים" הוא לשון זכר כנ"ל (בהערה הקודמת), מ"מ מצינו בלשון־חכמים
 שגם בהתייחסות לזכר מסיימים לעיתים את המילה בנו"ן ולא מדקדקים לסיימה דוקא
 במ"ם. ראה למשל במשנה בברכות (פ"א משנה א') שנקטה: "קורין", "תרומתן", "חייבין",
 "מצוותן" - על־אף שהמדובר בזכר. ודוגמאות כאלו מצויות לרוב. (וכיו"ב ראה לעיל
 בסוף הערה 44, במה שכתב המהרש"א: "אותן", "שמורין", "הן", "בהן").

להבאת ציונים
של מקורות שונים¹⁷⁰;
וגם מתאים לעיתים
להוסיפם בציטוטים
ובהם ביאורים
בדברי המחברים¹⁷¹;
וכן סוגריים שבהם דברים
שהם צדדיים
ויחסית שוליים
אף יותר מהדברים שרגילים
להיות בסוגריים רגילים -
אזי בכתב קטן¹⁷²
מתאים לעשותן¹⁶⁹.
זה הסגנון
הוא טוב ונכון
ואלו הסוגריים
יאירו את העיניים.

170. וכפי שבספר זה צִנְנו את המקורות בתוך סוגריים בכתב קטן.
171. דהיינו כאשר ציטטת לשונו של איזה מחבר והינך רוצה להוסיף ביאור בתוך דבריו, הוסף בתוך הציטוט סוגריים בכתב קטן ובהם הביאור.
דוגמאות לזה, ראה לעיל בהערה 66, שהבאנו ביאורים בתוך ציטוט לשון הפלא יועץ; ובהערה 152, שביארנו לשון הזוהר. וכן יעוין לקמן בהערה 274, שהבאנו ביאור בתוך דברי המור וקציעה.
ניתן להוסיף בתחילת הסוגריים את הציון: א. ה. שפירוש: אמר המחבר / העורך / המעתיק / המלקט. לחילופין, ניתן להוסיף בסוף הסוגריים את ראשי התיבות של הכותב, כשלפניהן נקודה או קו מפריד, למשל: (כוונת הדברים היא... – מ. ל.).
172. דוגמאות לזה ראה לקמן בהערה 187 ובהערה 222.